

Армянтинъ (тѣ) Андане ~~у~~ не динъ, Арбанасиъ, инкестаринъ; Зо-
стовъ не е армятинъ да ходи съ пичови посл. мнѣ. Армятинъ (тѣ) и сѣбъ,
— ути те. Болъ да члме тѣ въ армятинъ, мѣвъ капаевди, до поудихъ нилъ ливача. Д.
20, 28 сѣ воши армятинъ болъ, како пещь аглави урдинъ, како хѣ ртилъ.
В. 46. Сурфтоухъ те, неаго, боли, бо си армятинъ, лохѣхъ те кетра — 94. Армяте се
не хѣв ргати ницо Зелено въ оръмъ тѣ. Тодъ обилаи сѣ урдуванъ у ромъне ре-
ли еветиридъ. З. 367. тѣ, ворицѣтъ, расчитаетъ на армяте — по. рѣж. Армяч-
тинъ боати булареко уралотамъ. И. М. К.

Вранца така (та) влбшка, — неба, влбшанка, и кинети влбш; Мале стар
пехаро, стар вранца к. в. 78. 2) Един влбшанка дража вранца к. в. 3) М
стихо научит вранца кинети влбш, кинети влбш, кинети влбш 7м. 3